

✧ Texty na tento týden – Iz 6:6–8; Gn 3:21–24; Ez 1:4–14; Zj 4:1–11; Nu 2:3–25; Iz 14:12–14

✧ Základní verš

„Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!““ (Iz 6:8)

Boží právo vládnout vesmíru vychází z toho, že je Stvořitelem všech věcí (Zj 4,11), a také z jeho charakteru. Právě při poznávání Boží spravedlnosti začínáme chápat, že hříšné lidské bytosti nedosahují Boží slávy (Ř 3,23) a co je toho příčinou.

Tento týden se budeme hlouběji věnovat vidění o trůnním sále. Budeme uvažovat o tom, jaký vztah mají lidé ke svatému Bohu a jak nás Kristova oběť obnovuje a přibližuje k trůnu. Bůh nás plánuje obnovit nejen jako jednotlivce, ale také jako celé lidstvo. Touží, abychom ostatnímu stvoření opět zjevovali jeho slávu. Při studiu Písma můžeme najít důležité stopy, které nám pomohou pochopit povolání, jež nám Bůh svěřil. Ano, nám, lidem, kteří sice byli mrtví ve svých hříších, ale díky Boží milosti jsme dostali odpuštění a vykoupění.

Lidská vzpoura bude definitivně a navždy ukončena. A nejen to. Boží charakter, jeho láska, sebezapření a sebeobětování, budou zářit ještě jasněji než v jeho původním plánu pro lidstvo. Bůh nikdy nezamýšlel, aby lidstvo padlo do vzpoury a hříchu. Díky kříži se však mohl Boží charakter plný lásky projevit vskutku pozoruhodným způsobem.

✧ Osnova lekce:

Sedmá lekce našeho studia nám připomene důležité prorocké poselství vyjádřené obrazem Božího trůnu v nebesích. V pozadí jeho významného místa v knize Zjevení stojí řada starozákonních textů, které pomocí různých obrazů pomáhají čtenářům pochopit Boží svatost, naši hříšnost, vzpouru, ale i naději a řešení pro hříšníky.

- Iz 6:6–8 - Boží trůn, naše hříšnost a potřeba očistění (neděle)
- Gn 3:21–24 - Cherubové jako symbol Boží blízkosti a naděje (pondělí)
- Ez 1:4–14 - Cherubové u trůnu jako připomínka Boží svatosti (úterý)
- Ez 1; Zj 21:12.13 - Všechny bytosti přitahovány k Božímu trůnu (středa)
- Ez 28:11–17; Iz 14:12–14 - Cherubův pád a vítězství Beránka (čtvrtek)

NE 11. května – „ZDE JSEM, POŠLI MNE!“

Iz 6:6-8 „⁶Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, ⁷dotkl se mých úst a řekl: „Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odhata a tvůj hřích je usmířen.“ ⁸Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!““

Iz 6:5 „I řekl jsem: „Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.““

Ř 6:23 „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Zj 8:3.4 „³Jiný anděl předstoupil se zlatou kadidelnicí před oltář; bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech posvěcených položil na zlatý oltář před trůnem. ⁴A vystoupil dým kadidla spolu s modlitbami posvěcených z ruky anděla před Boží tvář.“

J 5:35 „Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let.“

PO 12. května – DVA CHERUBOVÉ

Gn 3:21-24 „²¹Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je. ²²I řekl Hospodin Bůh: „*Ted' je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.*“ ²³Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. ²⁴Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.“

Gn 3:15 „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

Ex 25:9-18 „⁹Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazují jako vzor svatého přibytku i vzor všech bohoslužebných předmětů.

¹⁸Potom zhotovíš dva cheruby ze zlata; dáš je vytepat na oba konce příkrovu.“

Nu 3:26 „Zástěny nádvoří i závěs na vchodu do nádvoří, které je kolem přibytku a oltáře, stanová lana a veškerou práci s tím spojnou.“

1Pa 13:6 „Pak David a celý Izrael táhli do Baaly u Kirjat-jearimu v Judsku, aby odtud vynesli schránku Boha Hospodina, který sídlí nad cheruby, jehož jméno je vzýváno.“

Ž 80:2 „Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby.“

Iz 37:16 „Hospodine zástupů, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi.“

Zj 4 „¹Potom jsem měl vidění: Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako polnice, nyní řekl: „*Pojď sem, a ukážu ti, co se má stát potom.*“ ²Ihned jsem se ocitl ve vytržení ducha: A hle, trůn v nebi a na tom trůnu někdo, ³kdo byl na pohled jako jaspis a karneol; a kolem trůnu duha jako smaragdová. ⁴Okolo toho trůnu čtyřiaadvacet jiných trůnů a na nich sedělo čtyřiaadvacet starců, oděných bělostným rouchem, na hlavách koruny ze zlata. ⁵Od trůnu šlehaly blesky a dunělo hromobití; před trůnem hořelo sedm světél – to je sedmero duchů Božích; ⁶a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zepředu i zezadu: ⁷První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná leťícímu orlu. ⁸Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „*Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.*“ ⁹A kdykoli ty bytosti vzdají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu a je živ na věky věků, ¹⁰padá těch čtyřiaadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků; pak položí své koruny před trůnem se slovy: ¹¹„*Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůli všechno povstalo a jest.*“

Zj 5 „¹A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečetěmi. ²Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: „*Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečetě?*“ ³Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní. ⁴Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní. ⁵Ale jeden ze starců mi řekl: „*Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.*“ ⁶Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. ⁷Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice. ⁸A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřiaadvacet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božho lidu. ⁹A zpívali novou píseň: „*Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečetě, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras*“ ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“ ¹¹A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; ¹²slyšel jsem je mocným hlasem volat: „*Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.*“ ¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „*Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!*“ ¹⁴A ty čtyři bytosti řekly: „*Amen;*“ starci padli na kolena a klaněli se.“

Zj 4:11 „*Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůli všechno povstalo a jest.*“

PÁ 16. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtete si část 42. kapitoly „Vítězství lásky“ z knihy Velké drama věků (GC 669–671.676–678; VDV 431–433.435–437).

Satan, kdysi „zářivý cherub ochránce“, se snažil zničit důvěru v Boží trůn. Bůh dovolil padlým andělům pokračovat v jejich vzpouře a tím celému vesmíru ukázal hloubku zkaženosti, která pochází ze sebevyvyšování. Satanovi se podařilo svést lidské pokolení, aby se připojilo k jeho vzpouře proti Bohu. Kristus ho však zcela porazil na kříži. Tím lidstvu zajistil místo, na kterém kdysi byli andělé, kteří později Boha odmítli. Hříšníci v Kristu veřejně popírají Luciferova tvrzení. Závěrečné události jsou v jistém slova smyslu ještě větším zjevením Boží dobroty a lásky než před Luciferovým pádem. Bůh nikdy nenařídil, aby povstalo zlo – a znovu zdůrazňujeme, že zlo je tragédií s věčnými následky. Když se však zlo ve stvoření objevilo, Boží dobrota a láska se projeví tak, jak by se jinak nikdy neprojevily.

„Kristus pohlédne na vykoupené, kteří budou proměněni k jeho obrazu; všichni ponosou ve svém srdci dokonalou pečeť Božho obrazu, všichni budou zrcadlit podobu Krále. Uvidí v nich výsledek svého úsilí, a to mu bude zadostiučiněním. Poté hlasem, který uslyší shromážděné zástupy spravedlivých i bezbožných, pronese slova: ‚Pohled'te, tyto jsem vykoupil svou krví! Pro ně jsem trpěl, pro ně jsem zemřel, aby mohli být věčně se mnou.‘ Od shromážděných kolem trůnu, oděných v bílá roucha, se vzhůru ponese chvalo zpěv: ‚Hoden je Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.‘ (Zj 5,12).“ (GC 671; VDV 432.433)

Otázky k rozhovoru

1. Představte si, že stojíme před Bohem s každým hříchem, každou chybou charakteru, každým nesprávným činem, každou nesprávnou myšlenkou a každým špatným motivem – vše je před ním zcela odhaleno. Co bychom si oprávněně a spravedlivě zasloužili? Co je tedy naší jedinou nadějí? Proč je tak důležité, aby nás u soudu přikrývala „Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří“ (Ř 3,22)? Proč potřebujeme evangelium?

2. Ukázali jsme si, že Jan Křtitel sehrál úlohu „serafa“ – svíce, která hořela a svítila (viz J 5,35). Byl předchůdcem Krista a ohlašoval první zjevení Mesiáše. V čem má Boží lid posledních dní podobnou prorockou roli?

20:45

¹⁶Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhřešil. I skolím tě, srazím z hory Boží, cheruby ochránce, vyhladím tě zprostředka ohnivých kamenů. ¹⁷Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domyšlivým, pro svou skvělost jsi zkalil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi, dám tě za podívanou králům.“

Zj 14:1-12 „¹A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. ²A slyšel jsem hlas z nebe jako hukot množství vod a jako zvuk mocného hřmění; a znělo to, jako když hudebníci rozezvučí své nástroje. ³Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi bytostmi a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písni, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni. ⁴To jsou ti, kdo neporušili svou čistotu se ženami a zůstali panici. Ti následují Beránka, kamkoli jde. Ti jako první z lidstva byli vykoupeni Bohu a Beránkovi. ⁵Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony. ⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

Zj 22:1-3 „¹A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. ²Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromová života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkovi; jeho služebníci mu budou sloužit.“

Zj 5:9-10 „⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.““

ÚT 13. května – JAKO HOŘÍCÍ ŘEŘAVÉ UHLÍKY

Ez 1:4.5.13.14 „⁴Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu. ⁵Uprostřed něho bylo cosi podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. [...] ¹³Svým vzhledem se ty bytosti podobaly hořícímu řeřavému uhlí. Vypadaly jako pochodně a oheň procházel mezi bytostmi a zářil, totiž z toho ohně šlehal blesk. ¹⁴A ty bytosti pobíhaly sem a tam, takže vypadaly jako blýskavice.“

Ez 1:1-14 „¹Třicátého roku ve čtvrtém měsíci, pátého dne toho měsíce, když jsem byl mezi přesídlenci u průplavu Kebaru, otevřela se nebesa a měl jsem různá vidění od Boha. ²Pátého dne toho měsíce, byl to pátý rok přestěhování krále Jójakína, ³událo se slovo Hospodinovo ke knězi Ezechieli, synu Buzího, v kaldejské zemi u průplavu Kebaru. Tam na něm spočinula Hospodinova ruka. ⁴Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu. ⁵Uprostřed něho bylo cosi podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. ⁶Každá z nich měla čtyři tváře a každá čtyři křídla. ⁷Nohy měly rovné, ale chodidla byla jako chodidla býčka, jiskřila jako vyleštěný bronz. ⁸Ruce měly lidské, a to pod křídly na čtyřech stranách; měly po čtyřech tvářích a křídlech. ⁹Svými křídly se přimykaly jedna k druhé. Při chůzi se neotáčely, každá se pohybovala přímo vpřed. ¹⁰Jejich tváře se podobaly tváři lidské, zprava měly všechny čtyři tváře lví a zleva měly všechny čtyři tváře býčí a všechny čtyři měly také tváře orlí. ¹¹Takové byly jejich tváře; jejich křídla byla rozpjata vzhůru. Každá se přimykala dvěma křídly k druhé a dvěma si přikrývaly těla. ¹²Každá se pohybovala přímo vpřed. Chodily podle toho, kam je vedl duch; při chůzi se neotáčely. ¹³Svým vzhledem se ty bytosti podobaly hořícímu řeřavému uhlí. Vypadaly jako pochodně a oheň procházel mezi bytostmi a zářil, totiž z toho ohně šlehal blesk. ¹⁴A ty bytosti pobíhaly sem a tam, takže vypadaly jako blýskavice.“

Ez 10:1-22 „¹Tu jsem uviděl, hle, na klenbě nad hlavou cherubů bylo cosi jako safírový kámen; ukázalo se nad nimi cosi, co se vzhledem podobalo trůnu. ²I řekl Hospodin muži oděnému lněným šatem: „Vstup do soukolí pod cherubem, naber si plně hrsti žhavého uhlí z místa mezi cheruby a rozhoď po městě!“ I vstoupil tam před mýma očima. ³Cherubové stáli po pravé straně domu, když ten muž vstupoval, a vnitřní nádvoří naplňoval oblak. ⁴Hospodinova sláva se vznesla od cheruba k prahu domu, takže dům byl naplněn oblakem a nádvoří bylo plně jasou Hospodinovy slávy. ⁵A zvuk křídel cherubů bylo slyšet až do vnějšího nádvoří jako hlas Boha Všemocného, když mluví. ⁶I přikázal muži oděnému lněným šatem: „Naber oheň ze soukolí, z místa mezi cheruby.“ On vstoupil a stanul u kola. ⁷Tu jeden z cherubů vztáhl ruku z místa mezi cheruby k ohni, který byl mezi cheruby, nabral z něho a dal do hrsti muži oděnému lněným šatem. Ten to vzal a vyšel. ⁸U cherubů bylo totiž vidět pod křídly cosi podobného lidské ruce. ⁹Vedle cherubů jsem viděl čtyři kola; jedno kolo u jednoho cheruba, další kolo u dalšího cheruba. Kola vypadala jako třpyt drahokamu chrysolitu. ¹⁰Svým vzhledem se všechna čtyři sobě podobala, jako by kolo bylo uprostřed kola. ¹¹Při jízdě se na všechny čtyři strany pohybovala bez zatáčení; jela vždy k místu, kam se obrátila hlava, bez zatáčení. ¹²Celé tělo, záda, ruce i křídla cherubů, stejně jako kola, byla dokola plná očí, u všech čtyř kol. ¹³Slyšel jsem, že ta kola nazval soukolím. ¹⁴Každá bytost měla čtyři tváře. První byla tvář cheruba, druhá lidská, třetí lví, čtvrtá orlí. ¹⁵A cherubové se vznášeli – to jsou ty bytosti, které jsem viděl u průplavu Kebaru. ¹⁶Když se cherubové pohybovali, pohybovala se s nimi i kola, a když cherubové zvedali křídla a vznesli se nad zemi, kola se nevzdálila, zůstala při nich. ¹⁷Když se zastavili, zastavila se také. Když se vznesli, vznesla se s nimi, neboť v nich byl duch těch bytostí. ¹⁸I vyšla Hospodinova sláva od prahu domu a stanula nad cheruby. ¹⁹Cherubové zvedli křídla a vznesli se před mýma očima ze země. Spolu s nimi se hnula i kola. Sláva stanula u vchodu východní brány Hospodinova domu; sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi. ²⁰To jsou ty bytosti, které jsem viděl pod trůnem Boha Izraele u průplavu Kebaru. Poznal jsem, že to jsou cherubové. ²¹Každý měl čtyři tváře a čtyři křídla a pod křídly ruce podobné lidským. ²²Jejich tváře se svým vzhledem a znaky podobaly těm, které jsem viděl při průplavu Kebaru. Každý se ubíral přímo před sebe.“

Ex 25:18.22 „¹⁸Potom zhotovíš dva cheruby ze zlata; dáš je vytepat na oba konce příkrovu.

²²Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi oběma cheruby, kteří budou na schráně svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti pro Izraelce přikážu.“

Ex 26:1 „Zhotovíš příbytek z deseti pruhů jemně tkaného plátka a z látky purpurové fialové, nachové a karmínové; zhotovíš je s umně vetkanými cheruby.“

Ž 18:11 „Na cheruba usedl a letěl a vznášel se na perutích větru.“

Iz 6:1-6 „¹Toho roku, kdy zemřel král Uzijáš, spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vzneslém trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. ²Nad ním stáli serafové: každý z nich měl po šesti křídlech, dvěma si zastíral tvář, dvěma si zakrýval nohy a dvěma se nadnášel. ³Volali jeden k druhému: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ ⁴Od hlasu volajících se pohnuly podvaly prahů a dům se naplnil dýmem.“

⁵I řekl jsem: „Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.“ ⁶Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře.“

Zj 4:1-11 „¹Potom jsem měl vidění: Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako polnice, nyní řekl: „Pojď sem, a ukážu ti, co se má stát potom.“ ² Ihned jsem se ocitl ve vytržení ducha: A hle, trůn v nebi a na tom trůnu někdo, ³kdo byl na pohled jako jaspis a karneol; a kolem trůnu duha jako smaragdová. ⁴ Okolo toho trůnu čtyřnadvacet jiných trůnů a na nich sedělo čtyřnadvacet starců, oděných bělostným rouchem, na hlavách koruny ze zlata. ⁵ Od trůnu šlehalo blesky a dunělo hromobití; před trůnem hořelo sedm světél – to je sedmero duchů Božích: ⁶a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zřepu i zezadu: ⁷První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná leťícímu orlu. ⁸Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“ ⁹A kdykoli ty bytosti vzdají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu a je živ na věky věků, ¹⁰padá těch čtyřnadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků; pak položí své koruny před trůnem se slovy: ¹¹„Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůli všechno povstalo a jest.“

ST 14. května – BŮH UPROSTŘED SVÉHO LIDU

Zj 21:12.13 „¹²Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. ¹³Tři brány byly na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři brány na západ.“

Nu 2:3 (východ) – „Vpředu, na východní straně, se utáboří po oddílech prapor tábora Judova. Předákem Judovců bude Nachšón, syn Aminadabův.“

Nu 2:10 (jih) – „Prapor tábora Rúbenova po oddílech bude na jižní straně. Předákem Rúbenovců bude Elisúr, syn Šedeúrův.“

Nu 2:18 (západ) – „Prapor tábora Efrajimova po oddílech bude na západní straně. Předákem Efrajimovců bude Elíšama, syn Amíhudův.“

Nu 2:25 (sever) – „Prapor tábora Danova po oddílech bude na straně severní. Předákem Danovců bude Achítezer, syn Amíšadajův.“

Gn 49 „¹I povolal Jákob své syny a řekl: „Sejděte se, oznámím vám, co v budoucnu vás potká. ²Shromážděte se a slyšte, synové Jákobovi, slyšte Izraele, svého otce. ³Rúbene, tys můj prvorozený, síla má a prvotina mého mužství; povznesenost a mocí překypuješ. ⁴Přetekls jak vody; nebudeš však první, protože jsi vstoupil na otcovo lože. Tehdy znesvětils je. Na mé lůžko vstoupil! ⁵Šimeón a Lévi, bratři, jejich zbraně – nástroj násilí. ⁶V jejich kruh at' nevstupuje moje duše, s jejich spolkem zajedno at' není moje sláva, neboť v hněvu povražдили muže, ve svém rozvášnění ochromili býky. ⁷Buď proklet jejich hněv, že byl tak prudký, jejich prchlivost, že byla tak krutá. Rozdělm je v Jákobovi, rozptýlím je v Izraeli. ⁸Tobě, Judu, tobě vzdají čest tví bratři. Na šíji nepřátel dopadne tvá ruka; synové tvého otce se ti budou klanět. ⁹Mládě lví je Juda. S úlovkem, můj synu, vystoupil jsi vzhůru. Stočil se a odpočíval jako lev, jak lvíce. Kdo ho donutí, aby povstal? ¹⁰Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palců, jenž u nohou mu leží, dokud nepřijde ten, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení. ¹¹Své oslátko si přiváže k vinné révě, mládě své oslice k révovi. Oděv svůj vypere ve víně, háv kněžic v krvi hroznů. ¹²Oči bude mít tmavší než víno, zuby bělejší než mléko. ¹³Zabulón se rozloží až k břehům moře, tam, kde lodě kotví, dosáhne až k Sidónu svým bokem. ¹⁴Isachar, to kostnatý je osel. Mezi dvěma ohradami odpočívá. ¹⁵Uviděl, jak dobré odpočínatí mít bude a že rozkošná je země; sehnul hřbet a břemena nosil, podrobil se otrockým pracím. ¹⁶Dan, ten povede pře svého lidu jako jeden z kmenů Izraele. ¹⁷Hadem na cestě buď Dan, buď na stezce růžkatou zmijí, jež do paty ůstíke koně, že se jeho jezdec skácí nazpět. – ¹⁸Ve tvou spásu naději jsem složil, Hospodine! ¹⁹Na Gáda se vrhne horda, on však hordě té do týla vpadne. ²⁰Ašerův chléb bude tučnost sama, lahůdky i králům bude skýtat. ²¹Neftalí, laň vypuštěná, promlouvá úchvatnými slovy. ²²Josef, toť mladý plodonosný štěp, plodonosný štěp nad pramenem, přes zeď pnu se jeho ratolesti. ²³Hořkostí ho naplnili, ohrožovali ho , střelci úklady mu nastavili. ²⁴Jeho luk si zachová svou pružnost, jeho paže svoji svěžest. Z rukou Násilného Jákobova vzejde pastýř, kámen Izraele, ²⁵z rukou Boha tvého otce. Kéž pomáhá tobě, kéž ti všemohoucí zehná shora hojným požehnáním nebes, hojným požehnáním tůně propastné, jež odpočívá dole, hojným požehnáním prsů, požehnáním lůna. ²⁶Požehnání tvého otce překonají požehnání horstev věčných, pahorků dávnověkých dary vytoužené. At' přijdou na hlavu Josefovu, na temeno zasvěcence mezi bratry. ²⁷Benjamín svůj úlovek rve jako vlk, co odvlék, požtrá hned ráno, večer dělí kořist.“

²⁸To jsou všechny izraelské kmeny, celkem dvanáct, a toto k nim mluvil jejich otec, když jim žehnal. Každému požehnal zvláštním požehnáním. ²⁹Také jim přikázal: „Až budu připojen ke svému lidu, pochovejte mě k mým otcům do jeskyně, která je na poli Chetejce Efróna, ³⁰do jeskyně na poli v Makpele, naproti Mamre v kenaanské zemi; to pole koupil Abraham od Chetejce Efróna, aby měl vlastní hrob. ³¹Tam pochovali Abrahama a jeho ženu Sáru, tam pochovali Izáka a jeho ženu Rebeku, a tam jsem pochoval Leu. ³²To pole bylo i s jeskyní získáno od Chetejců.“ ³³Když Jákob dokončil příkazy svým synům, uložil se opět na lože a zesnul. Tak byl připojen k svému lidu.“

Dt 33 „¹Toto je požehnutí, kterým Mojžíš, muž Boží, žehnal před svou smrtí syny Izraele. ²Pravil: „Hospodin přišel ze Sínaje, jako slunce jim vzešel ze Seíru, zaskvěl se z hory Páramu, přišel s desetitisíci svatými, po jeho pravici jim z ohně vzešel Zákon.“ ³Ano, lidská pokolení jsou mu milá. Všichni jeho svatí jsou v tvé ruce, přivinuli se k tvým nohám, budou se učit z tvých řečí. ⁴Zákonu, který nám přikázal Mojžíš jako odkaz Jákobovu shromáždění. ⁵Tedy se Hospodin stal králem v Ješurínovi, když se shromažďovali představitelé lidu spolu s izraelskými kmeny. ⁶„Živ buď, Rúbene, neumírej, i když je tvých mužů nepatrný počet.“ ⁷A toto je pro Judu. Pravil: „Slyš, Hospodine, hlas Judův, přiveď ho k jeho lidu. Vlastníma rukama vede svou při. Buď mu pomoci proti jeho protivníkům.“ ⁸O Lévim pravil: „Tvě tumím a urím, Hospodine , patří muži tobě zbožně oddanému. Vyzkoušel jsi ho při pokušení v Masse, měl jsi s ním svár při Vodách sváru u Meriby. ⁹Rekl o svém otci a o své matce: ‚Nehledím na ně;‘ na své bratry se neohlíží, své syny nezná. Oni dbali na tvou řeč, zachovávali tvou smlouvu. ¹⁰Budou vyučovat tvým právům Jákoba a tvému zákonu Izraele, budou klást před tebe kadidlo a na tvůj oltář celopaly. ¹¹Žehnej, Hospodine, jeho zdatnosti a měj zalíbení v díle jeho rukou. Zdeptej bedra těch, kdo povstávají proti němu, aby už nepovstali, kdo ho nenávidí!“ ¹²O Benjamínovi pravil: „Hospodinův miláček to je. At' u něho přebývá v bezpečí. On ho bude chránit po celý čas, vždyť přebývá mezi jeho úbočími.“ ¹³O Josefovi pravil: „Požehnána buď od Hospodina jeho země výtečnou rosou nebes i propastnou tůň, jež odpočívá dole, ¹⁴výtečnými úrodami vyvrážími sluncem, vším výtečným, co přináší měsíc, ¹⁵nejlepšími plody pravěkých hor, výtečnými pahorků dávnověkých, ¹⁶výtečností země a všeho, co je na ní, a zalíbením toho, jenž přebývá v keři. To nechť přijde na hlavu Josefovu, na temeno zasvěcence mezi bratry. ¹⁷Je plný důstojnosti jako prvorozený býk, jeho rohy jsou rohy jednorozců; nabere na ně lidská pokolení i s dála-vami země. Takové at' jsou desetitisíce Efrajimovy, takové at' jsou tisíce Manasesovy.“ ¹⁸O Zabulónovi pravil: „Raduj se, Zabulóne, při svém vycházení, i ty , Isachare, ve svých stanech. ¹⁹Svolají na horu lidská pokolení a budou tam obětovat oběti spravedlnosti. Budou sít hojnost z moří, poklady ukryté v písku.“ ²⁰O Gádovi pravil: „Požehnan buď ten, jenž Gádovi rozšiřuje prostor. Uložil se jako lvíce, rozsápe paži i lebku. ²¹Vyhlédl si prvotinu tam, kde je uschován velitelský podíl. Přišel s představiteli lidu, vykonal Hospodinovu spravedlnost a jeho práva vůči Izraeli.“ ²²O Danovi pravil: „Dan je lví mládě, vyskočí z Bášanu.“ ²³O Neftalím pravil: „Neftalí je nasycen přízní, je plný Hospodinova požehnání, ovládne moře i jih.“ ²⁴O Ašerovi pravil: „Nad ostatní syny požehnan buď Ašer, buď oblíben u svých bratří, v oleji at' smáčí svou nohu. ²⁵Tvé závory at' jsou z železa a bronzu, tvá síla at' provází všechny tvé dny.“ ²⁶„Nikdo není jako Bůh, Ješurúne; na pomoc ti jede po nebesích, na oblacích ve své velebnosti. ²⁷Domov je v odvěkém Bohu, na jeho věčných pažích. Zahnal před tebou nepřátele a řekl: ‚Vyhlad' ho!‘ ²⁸Izrael přebývá bezpečně – jedinečný je Jákobův Pramen – v zemi obilí a moštu; též jeho nebesa kanou rosou. ²⁹Blaze tobě, Izraeli! Kdo je ti roven, lidé vysvobozený Hospodinem? On je štítem tvé pomoci a mečem tvé velebnosti. Před tebou selže síla tvých nepřátel, pošlapeš jejich posvátná návrší!“

Zj 21:22 „Avšak chrám jsem v něm nespatřil: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek.“

ČT 15. května – „NEBOŤ TY JSI STVOŘIL VŠECHNO“

Ez 28:14.17 „¹⁴Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů. [...] ¹⁷Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domyšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi, dám tě za podívanou králům.“

Iz 14:12-14 „¹²Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jütřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, ztročovateli pronárodů! ¹³A v srdci sis říkal: ‚Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.‘“

Ez 28:11-17 „¹¹I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ¹²„Lidský synu, začni žalozpěv nad tírským králem. Zapěj o něm: Toto praví Panovník Hospodin: Byl jsi věrným obrazem pravozoru, plný moudrosti a dokonale krásný. ¹³Byl jsi v Edenu, zahradě Boží, ozdoben všemi drahokamy: rubínem, topasem, jaspisem, chrysolitem, karneolem, onyxem, safírem, malachitem a smaroldem. Tvé bubínky a flétny byly zhotoveny ze zlata; byly připraveny v den, kdy jsi byl stvořen. ¹⁴Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů, ¹⁵na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost.“

